148207

ஸ்ரீ முத்தணசுவாமி கொம்பி

ஓ2:417
N14
148207

உ

ஸ்ரீ கணேஸாயநம:

இராமநாதபுரம் ஜில்லா திருப்புத்தூர்த் தாலூகா

சிங்கம்புணரி சுத்தராயர் தெரு

ஸ்ரீ முத்தணசுவாமி கொம்மி.

இஃது

ஷை தெரு வாழ்வாண்டானம்பலமவர்கள் புத்ரன்

வாழ்வாண்டானம்பலம் அவர்கள்

வேண்டுகோட் கொண்டு

ஷையூர் சங்கீத சாஹித்ய வித்துவான்.

முத்துவடுகென நாமப்ரசித்தியுள்ள

சேவகப்பெருமாள் உபாத்தியாயரவர்களால்

இயற்றப்பெற்று

ஷை அம்பலம் அவர்களால் ஷை தெருவார்களது

பொருளுதவி கொண்டு

மதுரை விவேகபாநு அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப் பெற்றது.

1914.

148207

உ

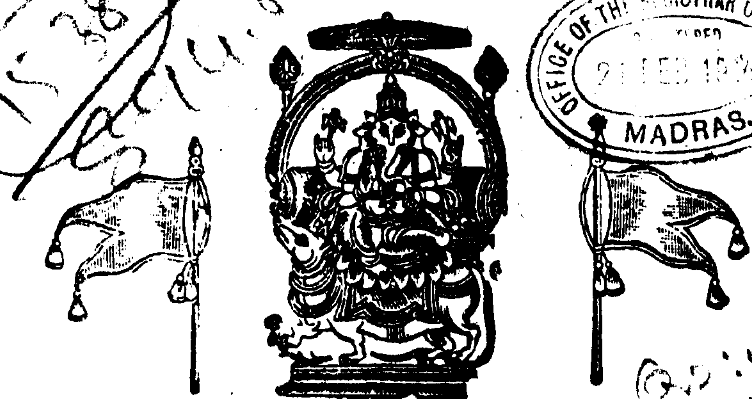

OFFICE OF THE REGISTRAR OF BOOKS
21 FEB 19
MADRAS.

சிங்கம்புணரி

முத்தணசுவாமி கொம்மி.

விநாயகர் காப்பு.

சீராருஞ் சிங்ககர்த் தேவனான் மிக்கபுகழ்
[illegible] மார்பனெம் முத் தையன்மேற் கொம்மிசொல்லப்
பாராரத் தந்தை[illegible]ரூம் வந்துபழ மேந்துமதக்
காராணை யானனமுக் கட்பரன்பொற் றடிணையே.

பிரபந்த நாயகன் துதி.

திருக்கருணை பெருமுயர்வாழ் வாண்டா னென்னச்
செப்புயர்நா மனுமுண்மையிற் றிறம்பா தென்பாற்
பெருக்கருணை தாங்கிடுமுத் திலிங்க மென்னும்
பெம்மானு நிறையொடுத்தேப் பேணி நெஞ்சுள்
உருக்கமுங்கொண் டோங்குயர்முத் தையா வென்பே
னும்பலநா ளாயெனிடத் துமது முன்னோர்
திருக்கறவெங் குலக்கடவுண் மீது கொம்மி
செப்பியதொன் றுளதஃது சீர்த்தி தானே.

இப்பொழுதக் குமிதழுவிக் குமியொன் றெங்கட்
கிசைத்தருள்வீ ரெனவேண்டற் கிசைந்து.நாயேன்
செப்பியசெந் தமிழ்க்கொமியி னிசையுஞ் சொல்லுஞ்
செறிபொருளும் வரன்முறையுஞ் சிறப்பின் றேனும்
மெய்ப்பரமுத் தையனெனுங் கடவுளீதே
மிகவுநன்று நன்றெனவே விரும்பி நெஞ்சம்
ஒப்பியெனைச் சந்ததநற் சுகத்தி னேவைத்
தோரிறையு நீங்காதென் னுள்ளந் தானே.

உ

ஸ்ரீ கணேசாய நம:

கொம்மி.

விநாயகர் துதி.

—()—

சீர்கொண்ட சிங்கந கர்ச்சுத்த ராயர்
தெருவளர் முத்தைய சாமிதன்மேல்
திகழ்சுந்தர மிகுமைந்தமி ழதுகொண்டுயர் பலசு[illegible]
தேபெறக் கொம்மி தெளிந்துசொ[illegible] (1)

தேன்விரி கொன்றையஞ் சென்னியற் கேமயிற்
சேவகன் முன்னுமை பாலுதித்த
சிரனித்திய பானத்துவி தியன்முத்தொழி லவனற்புத
தேசிவி நாயகன் காப்பாமே. (2)

சிவபிரான் றுதி.

மையறு முத்தைய சாமியெனுமா
மகத்துவன் மேற்கொமிப் பாட்டுரைக்க
வனமுற்றிடு நரியைப்பரி யெனவுய்த்தெழில் மதுரைப்பதி
வந்தசொக் கேசன் றுணையாமே. (3)

பராசத்தி துதி.

தொண்டருக் கின்னலஞ் செய்தருண் முத்தைய
சுவாமிதன் கொம்மித் தமிழ்சிறப்பத்
தொடர்சொற்பொரு ளதுபொற்பொடு வருகக்ருபை மிகவைத்
தோகைப ராசத்தி காப்பாமே. [தருள்

முருகன் துதி.

புன்மனப் பூதர்க்கி தங்கரு தாமனப்
போதனு முத்தைய சாமிதன்மேற்
புகலுங்கொமி நிலநின்றெவர் களுமின்சுவை யுளதென்றளி
பூண முடியும்பொ ருட்டுயர்வான். (5)

மந்தர மானுமு லைக்குலக் கோதைகண்
வண்டினை வீழப்பெ றுங்கடப்ப
மாலைப்புயன் வேலைக்கொடு வேலைக்கிடர் சேர்சுப்பிர
மண்ணியன் றாளை மறவேனே. (6)

திருமால் துதி.

வேண்டிய போதஞ்ச லென்றெதிர் வந்தருள்
வீரனு முத்தைய சாமிதன்மேல்
விழைசர்க்கரை யொடுமுக்கனி யினுமிக்குயர் மதுரச்சுவை
மேவிடக் கொம்மித் தமிழுரைக்க. (7)

பாரதப் போரில ருச்சுனன் றேர்க்கொரு
பா[illegible]ய் நின்றா வக்கொடியோன்
படைகொன்றல கடைதுன்பற வெளிவந்திடு துளவன்பத
பங்கயப் போதென் முடிக்கணிவேன். (8)

சேவக மூர்த்தி துதி.

முக்குல மன்னர்மற் றோர்வணங் கப்பெறு
முத்தைய சாமிமேற் கொம்மிசொல்ல
முன*மேழக முகமானடல் கெடவீரனை விடுசேவக
மூர்த்திபொற் பாதந் துணையாமே. (9)

ஏழகம் - ஆடு.

பூரணை புட்கலை துதி.

புந்திவி ழித்தகு ணங்கெடுத் தார்க்கருள்
புண்யனு முத்தைய சாமிதன்மேற்
புனையுங்கொம்மி தினையும்பிழை யிலதிம்பரி னிலவும்படி
பூரணை புட்கலை தாடொழுவாம். (10)

சரசுவதி துதி.

பத்திசெய் வாரிடர்ப் பாடெய்தி டாதருள்
பண்ணுயர் முத்தையசாமிதன்மேற்
படிமேன்மொழி குமிதானிடை யினிலோரிடர் அடையாவகை
பாரதி தாட்கன்பு செய்வேனால். (11)

கலிப்பா.

மானமிகு முத்தையசு வாமிநா தற்புகழுங்
கான மிகுங்குமிக்குக் காப்புப் பகர்ந்த பின்னர்
ஊனமிலான் சீர்பா டியரிளைஞர் பேர்சொலிநீ
தானமுதல் வோனமைக்குஞ் சம்பிரமஞ் சொல்வேனே.

கொம்மி வேறுசந்தம்.

அற்புத னனமுத் தைய சுவாமிசீ
ரான துரைத்து விளையாட
அழகாய்நடு வினிலாளுடன் விளையாடுதல் புரிகோவலன்
ஆனை டேசனைக் கூட்டி—முரு
கையாநீ வாகண்டை [illegible]. (12)

கட்டிடை மேற்சிவப் பிரகா சாவலங்
காரகோ விந்தவி லக்குமனு
கமழ்சந்தன மணிதிண்புய மிசைசுந்தர வதனந்தனில்
காம ருறத்தில தமிடு—கச்சை
கட்டிநன் றுகச்சுங் குவிடு. (13)

சாமிநா தன்சிவ சாமியி டந்துரைச்
சாமிநீ சொல்லிக் கொளுசனைனான்

தரமானகை விரலாழிக ணகைமானுற வொயிலாகவே
தான்வரு வாய்கந்த சாமி—நல்ல
தம்பியை முன்வர நேமி. (14)

சங்கரா வேலாசின் னச்சாமி செல்லச்
சாமி யிருவரை யுங்கூட்டித்
தருகாமலே வருவீருயர் வுறுதேவன்மு னழகாகவே
தானொயி லாடித்தி விளையே—தள்ளித்
தானடை யச்செல்வர் தனையே. (15)

காலினிற் கெச்சந்த னையணி வீர்வலக்
கையில்வி சிறித ளைப்பிடிப்பீர்
கவனத்தொடு முதலிற்கரி முகனைத்துதி பரவிப்புகல்
காலெடுத்துச் செண்டித் துமுனே—யொரு
கான்மண்டி போர்ட்டெழு வீர்பினே. (17

நிற்பதொ ழுங்கினா மாகநின் றுற்கண்டு
நிற்பார் விழிகளுக் கின்புபண்ணு
நினைவாயனை வருமாமன தினிலேகவ னமதாகவே
நின்றொழுங் காகவே வருவீர்—வரி
னீவீர்வல் லாரெனப் பெறுவீர். (18)

பாடுங் குமியோ ரடிமுடிந் தபின்னர்
பல்லவ முன்பினில் லாமலேதான்
பகர்வீர்நிரை கலையாமலே [illegible]
பார்ப்பவர் விண்ணவர் நிகர—இப்
படிநட [illegible] பகர. (18)

பத்தர்க் கருளுமுத் தையன் றிருவடிப்
பங்கயந் தன்னை மனதிலெண்ணிப்
பாடிக்கொம்மி யாடிச்சுக நாடிக்களி கூடித்தொடர்
பாவத்தைப் போக்கடித் திடுவோம்—[illegible]
பாக்கிய வதிக்கேயாட் படுவோம். (19)

கலிப்பா.

உல்லாச மாக வுரைத்தனகொண் டையனின்முன்
எல்லாரு முள்ளமகி ழ்மேயவந்து கூடியபின்
சொல்லா ரரிநகரர் சூழ்ந்துபுறத் தேதமனம்
அல்லாது காணவொயி லாடுநயன் சொல்வேனே.

கொம்மி.

கட்டிய சல்லாவு டையிலங்க வீசுங்
கைவிரன் மோதிர மேதுலங்கக்
கமலந்தனை நிகர்சுந்தர வதனந்திகழ் திலகம்பிறை
காணுதல் வேர்வையா லழிய—நடன்
காண்பார்ச பாசென்று மொழிய. (20)

தாழ்மரு மாலைபு ரண்டலைய மார்பிற்
சந்தனம் வார்மது வாற்கலையச்
சகலத்தவர் களுமற்புத மிவர்நிர்த்தன மெனமெச்சியே
சந்தனம் பன்னீர்மெய் வீச—இங்கி
தம்மிதெ னப்பலர் பேச. (21)

கான்மணி யோசைவிண் மேலோட மிர்தங்
கத்தொலி திர்மிடுதகவென் றேகூடத்
தனமோகம துடனேவன மடமாதர்கள் கனமேலமை
கைபிரிக் காதுகிக் கிாமோ—யென்னக்
கண்டுநின் மு வேண்ட வரமே. (22)

உல்லாச மாய்வினை யாடிடு வீர்அமு
தொப்பவொ யிற்கும்மி பாடிடுவீர்
ஒருபோதினு மறவாதவர் கவிதீரமெ யருளேதரு
முத்தமன் வாழ்நகர்ச் சிரே—நன்
குரைத்து டையாடு வீரே. (23)

கலிப்பா.

ஞானகர மிக்கபெரி யார்பணிமுத் தையனெனு
மானபரன் கொண்ட மனத்தருளி ஞனிலமேல்
கோனகர மீதெனவே கூறவெழில் கூட்டுசிங்கை
மானகர மேய வளஞ்சிறிது சொல்வேனே.

கொம்மி.

அத்தனு முத்தைய சாமி திருவருள்
ஆரப் பெறுஞ்சிங்கை மாநகர்மேல்
அணைமாவள மதையாருரை செயமாணறி வுளர்நாணமி
லாது சிலசொல்லு வேனே—கொண்ட
ஆசை மிகுதியா னே. (24)

மாடமு கப்பின்ம ணிக்கொடி களாடல்
வாரும் பொருளன்ன வத்ரமொடு
மனமானது மகிழ்வாகவே பெறலாமிவ ணெனவேதிசை
மாக்களை வாவெனன் மானும்—பொன்
மலையென மாடங்க டோனும். (25)

ஏந்திழை யாரெழில் கண்டுபொன் மாடங்க
ளில்வரி சித்ரவி ராசிகளுக்
கிமைகொட்டுத விலதற்புத மகவிப்பிரர் மறைசொற்குர
லேகடற் *சும்மையிற் கூடும்—கிளி
யிம்பரள கற்றதே பாடும். (26)

பந்தெறி மாக ரணிமணி மாலைகள்
பாங்கி லவிழ்ந்து விழவாரிப்
பக்கத்தது குப்பைப்பொருள் ஒப்பக்கொடு கொட்டிப்பயில்
பாவையர் கட்கித நேரே—நின்று
பண்ணிடு வார்சேடி மாரே. (27)

* சும்மை - ஒலி.

எய்ப்பறத் தாவிப் பரிபயில் வாலிபர்
எய்மலைத் தோளின்ம லர்மாலை
யினில்வார்மது விரிமார்பினி லணிமாமணி பொதிதூள்கெட
வேவிடுத் துள்ளொளி காட்டும்—படி
ஏத மறக்குளிப் பாட்டும். (28)

சூட்டுடை வாரணங் கால்சீய்ப் பவவண்
டோன்றிக் கிளரு மணியினத்தைத்
துணிவாகமின் மினியாமென வெணிவாரியே நிமிர்கோடிடை
தூங்கருங் கூட்டினுட் குருவிக்—குலஞ்
சோதி தரச்சேர்க்கு மருவி. (29)

செந்நெலுக் காம்வேலி செங்கரும்பு வேலி
சேருங்க ரும்புக்கு யர்வாழை
திகழ்சோலையி னுயர்வாகிய மலர்வாய்விட விழுமாணளி
தேனிடங் கொள்ளாமல் வடிக்கும்—பக்கத்
தேமந்தி நின்றள்ளிக் குடிக்கும். (30)

செந்நெலைச் சூழ்ந்தக டிக்கம லங்களைச்
சென்றிக லானதெ னக்களையுஞ்
சிலைவா னுதன் மடவார்திரு முகமானதம் மலராமெனச்
சேர்ந்தளி யீட்டமொய்த் தாடும்—நா
சிகண்டுசெண் பகமென் றோடும். (31)

வெட்டிய ணைத்தவி ரைமலர்த் தேன்வெட்டிக்
கொட்டிங் மாத்தக [illegible]
வியனூர்விரி சிலைமாநதி யொருபோதும்வ றுமையேபெற
மேவலின் றிச்செல்வ மூளதாற்—சொல்லு
மேனகர்க் கின்னலே யிலதால். (32)

கலிப்பா.

மன்னியதோ ரின்ன வளஞ்சேருஞ் சிங்கைநகர்
தன்னினமை நாளுமனந் தன்னி லயராமல்
உன்னிப் புரத்தற் குரிமைகொடு வாழ்மகுடச்
சென்னியன்முத் தையனது சீர்சிலையான் சொல்வேனே.

கொம்மி வேறு சந்தம்.

முத்தைய ஞனபரன்—திகாந்த
முழுதுங்கொண் டாடும்வரன்—ஞான
மூர்த்தி மணிமுடியான்—மணம்பொதி
முண்டகச் சேவடியான். (33)

மிஞ்சும்ப்ர தாபசெயன்—மணிதிகழ்
மேருவை யொத்தபுயன்—தனுர்
வீரனுத் தண்டதுங்கன்—பெரும்புகழ்
மேவ வளர் ப்ரசங்கன். (34)

துட்டப்பை சாசடங்கப்—பன்மந்திரத்
தோர்மன வீரடங்க—ராஜ
துரைகள்கை கட்டி நன்றே—புத்தியென்ன
சொல்லுக வென்னநின்றே. (35)

காலைந்து நாடதெனு—நிலமகட்
காரம தாகமினுஞ்—சிங்
காபுரி வாழ்புணிய—புருஷர்
கழலிணை மேற்பணிய. (36)

மேவுங் கொலுவுடையான்—துட்டர்முடி
வீழ்த்து முனைப்படையான்—மண்ணில்
வீழ்ந்தபன் மீளவொட்டிக்—கொள்ளவர
மேயருண் மெய்யன்ஒட்டி. (37)

தொண்டுசெய் வார்க்குவரன்—மிகத்தரு
தூயனு லாக[illegible]
சூடுயர் சிங்காரன்—நிலங்கள்
[illegible] பூவரு மமாயயாரன. (38)

வல்லபை சாசவுரன்—விடக்கட்டி
வைத்தடித் தோட்டுதிரன்—பெற்ற
மாதவன் மந்த்ரகுரு—முத்து
வடுகன் மதிக்கவுறு. (39)

* திகாந்தம் - திக்கின் முடிவு.

மானியன் மாகணியன்—எணிய
வரந்தரு காருணியன்—பொய்
வஞ்சகர் காணரியான்—நல்லார்தம்
மனத்தைவிட் டுப்பிரியான். (40)

மாமணிக் கோயிலுள்ளான்—என்குற்ற
மனத்தெணிச் சூதுகொள்ளான்—தொண்டர்
வருத்தமு றக்கைவிடான்—எவராலும்
வன்மையை வெல்லப்படான். (41)

நல்லுரை சொன்னவன்—உயர்சுத்த
ராயர் குலதேவன்—செக
நாதன் பிரக்யாதன்—சர்வோத்தம
நாயகன் மெய்ப்போதன். (42)

கற்றுயர் ஞானமுற்ற—முத்துவடு
கையன் கனிந்துபெற்ற—சேவ
கப்பெருமா னயத்தான்—இணைத்த
கவித்தொடை வேய்புயத்தான். (43)

கலிப்பா.

இன்ன மகிமை யினையுடைய னகிவள
நண்ணுபுகழ்ச் சிங்கை நகர்வாழ்முத் தையனடி
மன்னுமறை நூலாக மத்தின்வழிக் கண்டுமனத்
துன்னுபவர்க் கோவா துறுநலத்தைச் சொல்லுவெமால்.

கொம்மி வேறு சம்பை.

வைகறைப் போதிற் றுயிலொழித் துக்கய
மாமுக னுதிய ரைமுறையே
வசனித்துட னிருதித்திசை யிடைசொற்சிலை தொலைதுற்கடி
மாட்டு மலசலம் வீட்டித்—துறை
வாய்புகுந் தேசுத்தங் கூட்டி. (44)

ஆன்ற மகிமை விரிசிலைப் பூம்புனல்
ஆடிப்ர சாதவி பூதியிட்டே
அந்தாலுறு நந்தாவனம் வந்தேப்முறை சிந்தாமல்
அணிகொளும் பூப்பல தேடி—யெம்முத்
தையன்பொற் றுண்மிசை சூடி. (45)

நின்றிரு கைதலை மேற்றிருத் திப்புற
நெஞ்சலை யாதவன் றணிருத்தி
நினைபுத்தமர் தமதுட்புணர் கவலைக்கருள் பருகித்திசை
நின்றெழும் ஞானசூ ரியனே—என்று
நித்திய னுனமுத் தையனே. (46)

அஞ்சியொன் றுன்னிவந் தேத்திப் பணிபவர்க்
காறுத லைசொல்லிக் காத்தருளும்
ஆகாரவி னோதாபிர போதாவன பாதாமுறை
யற்றவர்க் கின்னருள் பண்ணு—நித்தி
யானந்த னேநீல வண்ணு. (47)

பூரண வித்தையு டைப்பா னேபிர
புத்துவ தியாகம னேகரனே
புதுமைப்புகழ் பெருகப்ரதி தினமெய்ச்செயல் புரிதற்பர
புண்ணிய னேதிவ்ய தேசா—தெளி
புந்தியர் பங்கின்விஸ் வாசா. (48)

தாழ்ச்சிபெ றுதம கத்துவ னேசற்
சனுதியர் நாப்ப ணொளிர்நவனே
தனியேயினி யனவாகிய கனியேநவ மணியேவா
தாகா வெனத்துதி யோதிச்—சந்த
தந்தொழு தாற்புவி மீதில். (49)

மண்டை யிடிசன்னி சோகைபித் தமண்டு
வாயு வயிற்று வலிசிலந்தி
மணின்மேலறி தமதாகிய வினையானட லுறவேகொடு
மைப்படப் புண்படு குட்டம்—குன்ம
வாயு வலிசெய்யுங் கட்டம். (50)

மான மருந்தாலும் பொன்றாத கண்ட
மாலைகா மாலைகொல் விப்புருதி
மன*னைத்துட லதுதுர்ப்பல முறவுற்றிடு பலபற்பிணி
வாதைதவர் தெய்துவ தில்லை—மற
வாமலே கேட்பீரென் சொல்லை. (51)

நேர்ந்தகொ டும்புலி யும்மொதுங் கும்கன்றி
நின்றமல் லானைக ளும்பதுங் கும்
நெடுமைக்கட வாவத்தெயி றுகவப்படு விடநெட்டுர
நீங்கும்வல் லார்வைத்த பில்லி—சூன்ய
நிற்றற் குரமின்றிச் சொல்லி. (52)

கொள்ளாம லோடித்த லைகுலை யும்பெருங்
கோளர்செய் வஞ்சநி லைகுலையும்
கோதுற்றிட நேருற்றிடு பூதப்பை சாசப்பெரு
கோட்டிசெய் கோட்டிகள் தீருந்—தீய
சொள்ளிகண் ணேறுநா வேறும். (53)

பார்மிசை காலைக்க திர்வரக் கண்ட
பனியென வொட்டற வேநீங்கும்
பாவத்தரு கிரகத்திடர் களும்விட்டிடு முலகத்ததி
பாக்கியங் கைவந்து கூடும்—முன்னைப்
பாவமு நில்லாம லோடும். (54

ஒண்மை மிகுபுத்தி ரர்பல பெற்றிசை
யோடுநற் சுற்றத் தொடுவாழ்தல்
உறுமுக்கனி யினுமிக்குறு மினிமைக்கவி புனைதற்கறி
வோங்கும னத்தெணி யமுழும்—கிட்டும்
உண்மையிஃ தாமென வேகொளும். (55)

கலிப்பா.

இவ்வரஞ்செய் முத்தையநா தேந்திரர்க்காட் பட்டுமனச்
செவ்வியரா யோங்குசுத்த ராயர்மெய்யர்க் கேதிருநாள்

* னைந்தென்பது – னைத்தென வலிந்து நின்றது.

எவ்வமறு வாழ்வாண்டா னென்னும்வள்ள லோடிருந்தே
ஒவ்வி நடாத்தும் உயர்வினையான் சொல்வேனே.

கொம்மி வேறு.

திவ்விய ஞானமுத் தைய னரிய
திருமலர்ப் பாதந்த னைமனத்தே
நவ்விய ஞானர்ப னூன்முறை தேறிய
நாவலர் கேட்டத ளிக்குநலோர். (56)

மானமே மான வணியெனக் கொண்ட
வரோதயர் முந்துவ ரம்பினுக்கோர்
ஈனமு றாதுநி லைபெறற் கேற்ற
வியல்புகொண் டோங்கு மிருதயத்தோர். (57)

பொய்யிற்ப டர்பெரும் பாவமு மெய்யிற்
பொருந்துறு நன்மையுங் கண்டுமண் மேல்
மெய்யிற் றமதுதொ ழின்முழு மேநிறை
வேறந டாத்திநி கழ்நெறியோர். (58)

எள்ளுந டிப்பிச காதுசொல் வோர்வஞ்ச
மென்பது நெஞ்சிலொட் டாதுவிட்டோர்
தெள்ளறு தீய ரெனுமிரு ளோடத்
திணைமிசைச் சூரிய ராகவந்தோர். (59)

அண்டினர் தங்கட்கி ரண்டக மாதல்செய்
யாதவொ ழுங்க ரதிதிகளுக்
குண்டிடப் பாலோ டனம்பிசைந் தூட்டி
யுபசரித் தாடைதந் தேமகிழ்வோர். (60)

ஆர்ந்தச மர்க்களத் தேபுறங் காட்டல்
அறுமற வீரப்ர தாபமிகச்
சார்ந்தவ ரீகைத யைபொறை யின்சொற்
றவாதுயர் வேற்றகு ணக்குமரர். (61)

வைத்தெந்த நாளுஞ் சுகமுற முத்து
வடுகனை யாதரித் தேமனத்து
ணத்திய யாவுங்கொ டுத்தரு கேசித
நண்ணிக் துணைசெய் துயருநல்லோர். (62)

சொல்லலங் காரவ வைக்கழ காய்நடுத்
தோன்றிப்ர காசித் திடுநலத்தோர்
பல்லலங் காரத் தமிழ்தெளிந் தோர்தெய்வ
பத்தியி னுப பயனுவந்தோர். (63)

ஆய சுத்தராய வீரியர் கூடியெம்
மையன் களரிகொண் டாடுதற்கே
தூய நடைபயில் வாழ்வாண் டேந்திர
துரைமொழி கொண்டெவ ரும்மெழுந்தே. (64)

அன்பர்க் கருளுமெம் மான்பர தேவன்முத்
தையன் றிருவாலை யத்தின்முன்னர்
பொன்னிறத் தூண்கள் பலநிறுத் திக்கவின்
போதத்தி ரண்டவ லைகோத்து. (65)

கோணறு முக்கைநி ரைதிருத் திப்பரங்
கொண்டமு கட்டுவ லைபொருத்தி
ஏனுறக் கைபல தான்பரப் பிவரிச்
சேற்றிவ ரிந்தெழி லாய்வேய்ந்து. (66)

பட்டாடை கொண்டுமேற் கட்டிகட் டியிரு
பாங்கினுஞ் சித்ரப்ப டங்கடைத்தே
எட்டாய வண்டிசை கண்டுக ளிப்புற
வேமணிப் பொம்மை பலநிறுவி. (67)

மல்லிகை மாலைநி ரைதூக் கிப்பல
வண்ணம லர்களி டைநிரைத்துச்
சொல்வியி யப்பதற் கேயடங் காதெனச்
சுவர்முழு துஞ்சித்ரம் பலவெழுதி. (68)

800 009
168207

வண்ணம் பலகொள்கு ளோப்பர்கட் டிப்பல
வர்த்திவி ளக்கநே கம்பொருத்தி
எண்ணற்க ருஞ்செடி லாந்தர்ல யிட்டுகள்
ஏற்றிநி லைவிளக் கெங்கும்வைத்து. (69)

பத்திமி கும்பூச்சி செட்டிதன் பல்விழுப்
பார்த்தெடுத் தேயவ் தேயநிலை
வைத்தவன் வேண்டிய வண்ணமெ னையன்
வரந்தரத் தான்சொலிக் கொண்டபடி. (70)

OFFICE OF THE REGIST
1914
MAD

வாழைப்ப முக்குலை யோடவன் கொண்டு
வருக நிறுத்திப் பசும்பாளைத்
தாழைக் குலைகொர் ருசு கடிவண்
சரப்பனைக் காய்நிரை தொங்கவிட்டு. (71)

பைஞ்சிறைக் கிள்ளை பலநிரை யாங்கு
பறந்தென விண்வெளி தோன்றுமல்
அஞ்செறி மாத்தழைத் தோரணங் காணற்
கழகுற நாட்டிக் கொடிகள்கட்டி. (72)

கொட்டகைக் கீழ்நில மெங்கும்ப னீர்மணங்
கூடத்தெ ளித்தெழிற் கோலநன்றாய்
இட்டெனக் கென்றுமோர் தீங்கணு காதரு
கேநின்று காக்குமுத் தையன்மெய்ப்ப. (73)

காண்பவர் விண்ணவ ரோகெ மக்கொட்ட
கைதனை மக்கவ லங்கரித்து
மாண்புற முத்தைய நாதனைப் போற்றுறும்
வண்ணந்த னைமுறை சொல்வேனல். (74)

ஐயனு முத்தைய நாதனே டாலயத்
தார்பல தேவர்த மக்கிசையச்
செய்யநல் வாழையி லைபரப்பி முதற்
றேங்காயு டைத்தொழுங் கிற்பரப்பி, (75)

வாழைப லாமாக் கனிகுவித் துவரி
மாவொடு தேன்கொண்ட மட்டும்விட்டு
நீளப்பி சைந்துமு றைபடைத் துப்புது
நெய்யொடு பால்சர்க்க ரைகூட்டி. (76)

முக்கனி யோடுபைந் தேன்சொரிந் தேமண
மூசப்பி சைந்தபஞ் சாவமிர்தம்
சொக்கம்பெ றப்பொற்கு டங்களில் வைத்துப்பல்
சுண்டல்வ டைமோத கம்பரப்பி. (77)

வாசவ னுஞ்சே வகனம் பலமெனும்
வள்ளற்கு ணேசனி கத்திலென்றும்
ஈசனுக் கையமு தியுந்த னுக்கன்றும்
செய்திய துன்பின் வழிநேர்ந்து. (78)

கொண்டது கொண்டுமுத் தையனெ ழுப்பிக்
கொடுத்தவந் நாண்முதற் கொண்டுமண்மேல்
எண்டருங் கீர்த்தியன் றன்வழித் தோன்றல்க
ளீந்தருள் பாற்குட மேழினொடு. (79)

நேசித்த வர்தரு நூற்றிரு பதின
நீருநி ரப்பிவைத் தாயபின்னர்
வாசிக்க நாகசு ரந்தவில் சிங்கையம்
மாநகர் வேந்தர்க ரங்குவிக்க. (80)

தூபதீ பாராத னையியற் றிநந
துரையெனு முத்தைய நாதனுக்கே
சோபைபெ றும்பட்டி டையுடுத்திமுந்தி
தொங்கிடக் கச்சைவ ரிந்துகட்டி. (81)

காதில் வயிரக்க டுக்கனிட் டுவிலை
காணன் மரகதக் கல்லிழைத்த
சோதி முருகுமேற் காதணிந்து விரற்
றாய்மணிக் கன்மோதி ரம்புனைந்து. (82)

ஆரகே யூரம தாணிப் பதக்கம்
அணிந்துபொற் காப்புக் கொலுசிணைத்து
வீரதண் டைபாத கிண்கிணி பூட்டி
விளங்குயர் சென்னித னில்விளங்க. (83)

பொன்னிழை யானெய்த சுங்குரு மான்மிகு
பொற்புற வேய்ந்தளி மொய்க்குமுல்லை
மன்னிய மல்லிகை மாலைசி வந்தி
மருவிரு வாச்சிம ருக்கொழுந்து. (84)

கூட்டிமு டிந்தபொன் மாலைபொன் மார்பிடம்
கொள்ளவ ணிந்தெண்டி சைமுகத்தும்
நாட்டிடும் வாசப் புனுகத்தர் சந்தன
நானங்க லந்துடன் மேற்பூசி. (85)

நெற்றியி னீறிட் டிருபுருவ நடு
நேருறச் சவ்வாதுப் பொட்டணிந்து
வெற்றி பெருகுமுத் தையனிற்ப ரண
வீரக் காடிக் கருப்பணனும். (86)

கலாதவர் காணற் சிறிய பெரிய
கருப்பண ரோடுசின் னம்மாளும்
இலாடசந் யாசியி னோடவர் பொற்பணி
யின்வகை முற்றுமற் றும் மணிந்தே. (87)

நின்றிடத் தாளந் தவிலொலிக் கச்சதி
நேரொடு மத்தளிக ரடிக்க
நன்றுறப் பம்பை யுருமிகொட் டப்பத
லைதிமி லைமல் லரிமுழங்க. (88)

தம்பட்ட மேளமு ழாமுழ வம்முர
சம்பணை பேரிகை சங்கொலிக்கக்
கொம்புற்ற வோசையின் மேலோட வேய்ங்
குழலிசை கூடவின் னும்பலவாம். (89)

வாத்திய நாதமு ழங்கப்ர சங்கவித்
வான்கணின் றையனி சைபாட
கீர்த்திப்ர தாபமெண் டிக்கினு நாட்டிய
கேரள சிங்கை வளநாட்டோர். (90)

சூழநின் றேசென்னி மேற்கரங் கூப்பித்
துதித்திடத் தொண்டனென் னுள்ளிடத்தே
வாழப ரூபமுத் தையன்முன் வாழ்வாண்ட
வள்ளலென் போன்வந்து நின்றிறைஞ்சி. (91)

எம்பிறை யேகாக்க வந்தருள் வாய்தொண்ட
னேன்முறை கேட்டுள்ள மேமகிழ்ந்து
செம்முறைத் தேவதே வாவரு வாய்நற்
றிவாகர தேசனே வந்தருள்வாய். (92)

பூதத யாளசு போதக னேசர்வ
புண்யகா ருண்யசி லாக்கியனே
தீதறு வேனுமி லாதவ னேயன்பர்
சேவித னேயாள வந்தருள்வாய். (93)

பண்டு மதுரைப் பதிசென்று மந்திர
பலத்தவர் வீறனைத் தும்மொடுக்கிக்
கொண்டுபொற் கோபுரத் துச்சியி னின்ற
குடக்கா கத்தைய மைத்தேந்தி. (94)

மூதண்ட மாய்த்தன் றிறஞ்சொலி யேழு
முகக்கர கந்தனை யிச்சனெனும்
மாதொண்டன் சென்னியி சைநிறுத் திக்கூடன்
மாநகர் மேன்மந்த்ர வன்மையுள்ளார். (95)

வீதியெல் லாஞ்சுற்றி யந்நகர் போற்றிட
மிண்டிசை திக்கனைத் தும்காட்டி
நீதிகொண் டெம்மினு ரைப்புரந் தாண்டிடு
வித்தனே வந்தரு ளென்றேத்த. (96)

கேட்டடங் காதபே ரானந்தம் பொங்கிடக்
கிளம்பிப்ர சண்ட மொடுமனத்தே
கோட்டமி லாதரி கோவிந்த கோவிந்த
கோவிந்த வென்று குலவையிட்டே. (97)

வந்தண்ட கோளங்கு லுங்கா கைத்தெதிர்
வைத்தமுட் பாத குறடேறி
முந்துற நின்று கரடிக் கருப்பனா
மூர்த்தியி னோடு கருப்பணாம். (98)

தேவர் பிறர்வரத் தானுத் தரவுடன்
செய்தவ ரோடுநின் றூர்ப்பரித்தே
ஆவன்மிக் கோர்கோலி நின்றிட நிர்த்தனம்
ஆடித் தனது திருத்தாண்மேல். (99)

கும்பிடு வார்கலி நோய்தீர்த்து வல்ல
கோட்பெரும் பூதங்க ளைவருத்தி
நம்பியென் றெண்டுடை மாதரைப் பற்றி
நடுக்கலென் னென்று பயமுறுத்தி. (100)

கட்டிவைத் தேசாட்டை கொண்டடித் தோட்டிக்
கருணைமிக் கோனுக வேவிளங்கித்
தொட்டியர் பில்லிசா வேறுகண் ணேறு
தொலைந்திடத் தூயவெண் ணீறுதந்து. (101)

புத்திரப் பேறுமின் னூர்கட் களித்தன்
புடைத்தொண்ட ரெண்ணிய வைமுழுதுஞ்
சித்தமு றப்பெற நல்வர மீந்து
திகாந்தம் வரைதன் புகழ்செலுத்தி. (102)

எழ்குடப் பாலுமோர் நூற்றிருப திளா
நீரு மெடுத்தருந் தித்தனதாள்
வாழ்வுறு தொண்டரு வந்திடத் தன்பரி
வாரதே வர்கட் குணவருத்தி. (103)

தன்மனை யுட்புகுந் தென்சிங்கை யூரவர்
தங்களுக் கேபிர சாதநல்கி
அன்புறு தன்னடி யானையஞ் சிறுவேன்
ஆள்தற் கெனநீற ளிக்கொடுத்து. (104)

வாழ்மனை மேன்மகிழ் வோடமர்ந் தேயாடி
மாதம தின்மாத் தெனைவருக்கை
சூழ்வுறு பாலாற் றினது வடகரைத்
தோப்பி னடுவின மைந்திருக்கும். (105)

தன்னொரு கோவிற் பெரும்பட்டப் பன்று
சகல விருதொடுந் தானடைந்தே
மன்னுபர் கீர்த்திய தாபயி குஞ்சிங்கை
மாநக ரேசர்நி றைந்துநிற்ப. (106)

சூழ்ந்துள தேவர் பலதுதிப் பப்பணி
தொண்டர்குற் றேவல் புரிந்துநிற்ப
ஆழ்ந்தனி வேக மறிவுறு முத்தையன்
ஆகிய மெய்ய னவண்விளங்கி. (107)

செங்கடாய் வெட்டிக் காடிக் கருப்பண
தேவனுக் கேபலி யூட்டுமென்னத்
தங்கழற் றொண்டருக் கேபணி கூறிடத்
தாசர்க ளம்மொழி சென்னிகொண்டே. (108)

தீதறு செங்கடா வைப்பலி யாயறுத்
திட்டிடும் போது துளியிரத்தம்
பூதல மேற்சிந்தி டாதுகாடிக்
கருப்பணர் போதவுண் டார்ப்பரித்தல். (109)

கண்டுல கோர்மெய்த் திடக்காட் டித்தொண்டர்
கையிற்ப்ர சாத முறையினல்கி
வண்டார டங்கமு றைசெலுத் துஞ்சிங்கை
மாநகர்க் கோயிலுள் வந்தமர்ந்தே. (110)

நாளு மடியார்க் கருள்செய் திருக்குமென்
னுதனு முத்தையன் சீர்பாடி
நீளுல கிற்சர்வ சீரும் பெறுதற்கு
நேர்த்தொயி லாடிம கிழ்ந்தோமியாம். (111)

கலிப்பா.

சித்தமிகு முத்தையநா தேந்திரன்சீர் முற்றுநன்றாய்ப்
பத்திமிகு கொம்மிவழிப் பாடிமுடித் தேனிதன்மேல்
இத்தினைவா யிக்குமியு மியானுநய னுற்றோங்கத்
அத்தியம தாகத் துதிவாழி செப்புவெனால்.

வாழி.

(வேறு சந்தம்)

ஆனைமுக னரனரிவே லவனடித்தா மரைவாழி
மானசித்தி புத்தியுமை மாதரிரு தாள்வாழி. (112)

சேயிதழ்த்தா மரைக்கோயிற் செல்விவள்ளி தெய்வானை
தூயவடித் துணைவாழி சொற்கலைநா யகிவாழி. (113)

மாமறையா கமம்வாழி மன்னர்முறைக் கோல்வாழி
நாமமுயர் வாக்கொள்சிங்கை நகர்மூர்த்தி வாழிசுத்த. (114)

ராயரொடுங் கிளைகுலமெர் நாளுநலத் தொடுவாழத்
தூயவருள் புரிமுத்தைய சுவாமிதிருத் தாள்வாழி. (115)

மாதவரன் போங்குமுத்து வடுகனிசை பெறச்சமைத்த
தீதறுமிக் கும்மிநிலமேற் செழித்தோங்க வாழியவே (116)

சுத்தராயர் தெரு முத்தணை சுவாமி
பல சந்தக்கொம்மி.

முற்றிற்று.

குமரகுருபரன் றிருவடிகளே சரணம்.